Memo

Veelgestelde vragen webinar addendum 7 april

DATUM
19 april 2021

ONDERWERP
Veelgestelde vragen addendum

ADRES
Postbus 184
2501 CD Den Haag

TELEFOON
+31 70 340 72 73

E-MAIL
secretariaat@NLsportraad.nl

WEBSITE
www.nederlandse-sportraad.nl

Inhoud

1. ALGEMEEN 2
2. WETGEVING 8
3. FINANCIERING 17
4. ZINNEN VOOR HET REGEERAKKOORD 24

1. ALGEMEEN

Waarom is dit addendum juist nu van belang?
De coronacrisis heeft pijnlijk blootgelegd welke impact onvoldoende sporten en bewegen heeft op de vitaliteit van Nederlanders. We zijn alleen maar minder gaan bewegen door de maatregelen, meer overgewicht gaan ontwikkelen en ongezonder geworden. En dat terwijl we met een gezonde leefstijl veel meer weerstand ontwikkelen.

Maar ook vóór de coronacrisis bewoog maar de helft van de bevolking voldoende voor de gezondheid. Het gaat al jaren om hetzelfde deel van de bevolking: de fitte, sportieve Nederlanders die het kunnen betalen. De raad vindt dat daarin nu verandering moet komen door van sport een publieke voorziening te maken waarmee sport en bewegen voor iedere Nederlanders toegankelijk wordt. Met het creëren van een sportstelsel is een vitaler Nederland weer een stap dichterbij en zijn we in de toekomst ook beter gewapend tegen pandemieën zoals corona.

Waarom is dit addendum voor de sportbranche nu relevant?
Als we echt een stap willen maken naar een vitaal Nederland is een sterk sportstelsel nodig, van branche én overheid. En daarvoor moet de huidige organisatie en financiering van de sport worden veranderd. Nu is er niets vastgelegd over sport en daarmee is het als beleidsterrein afhankelijk van het enthousiasme van tijdelijke en plaatselijke bestuurders. Met de grote tekorten van gemeenten op onder andere jeugdzorg in het achterhoofd, is het maar een klein stapje naar bezuinigen op sport.

Wat vooral ontbreekt binnen de sport zoals die nu is georganiseerd en gefinancierd wordt, is duidelijkheid. Duidelijkheid over de rol van de rijksoverheid allereerst, maar ook over de rol van gemeenten, die nu enorm verschillend wordt opgepakt. Wie pakt welke taken op, en wie betaalt wat, nu en in de toekomst? Die duidelijkheid is nodig om een sportstelsel te bouwen waar Nederland tot in de lengte van dagen de vruchten van gaat plukken.

Met dat sportstelsel verwacht de NLsportraad een fikse toename in kwaliteit en toegankelijkheid van sportvoorzieningen, waarmee veel meer Nederlanders kunnen worden bediend.

Hoe komt de NLsportraad erbij om een ambitie te formuleren?
Is de ambitie van +2,5% per jaar wel realistisch?
De NLsportraad geeft met de ambitie de urgentie aan om nú aan de slag te gaan. Er moet iets gebeuren om Nederland op afzienbare termijn vitaal en veerkrachtig te maken en daarvoor is het nodig om sport goed te organiseren en te financieren. Met deze ambitie denkt de raad dat het proces om de organisatie en financiering van de sport op orde te krijgen bij overheid en branche versneld kan worden. De bijdrage van de sportbranche aan de vitaliteit van Nederland moet groter worden.

De NLsportraad heeft de ambitie van het preventieakkoord tien jaar naar voren gehaald: +10% van de bevolking beweegt voldoende in 2025, +25% in 2030.
De ambitie is realistisch in die zin, dat er wat *moet* gebeuren met het grote maatschappelijke vraagstuk van bewegingsarmoede en overgewicht. Als morgen begonnen wordt het advies van de NLsportraad uit te voeren, is het mogelijk.

Is het geen zwaktebod om het belang van sport te legitimeren vanuit vitaliteit?
De urgentie voor het advies is volgens de NLsportraad tweeledig:
Vanuit de samenleving, waarbij met name gezondheid (vitaliteit) en welzijn (veerkracht) worden genoemd;
Vanuit de sport zelf, waarbij de aandachtspunten in het huidige sport'stelsel' worden genoemd.

Sport staat midden in de samenleving en kan niet om maatschappelijke ontwikkelingen heen. Andersom kan sport een grote bijdrage aan de samenleving leveren – veel groter nog dan nu het geval is.

Uiteraard is sport en bewegen één van de pijlers om te komen tot een vitale samenleving. Daarnaast zijn andere pijlers noodzakelijk, zoals voeding, een gezonde omgeving en preventie. De NLsportraad vindt dat de bijdrage van de pijler sport en bewegen groter moet worden.

In hoeverre wordt er een combinatie gemaakt met het advies van de Raad voor Volksgezondheid en Samenleving (vandaag gepubliceerd)?
De Raad voor Volksgezondheid en Samenleving heeft vandaag zijn advies naar buiten gebracht 'Een eerlijke kans op gezond leven'. Hierin wordt gepleit om de vrijblijvendheid mbt aanpak gezondheidsachterstanden van tafel moet. Zij willen zaken in de wetgeving regelen. Hoe kijkt de Sportraad hiernaar en hoe wordt/is hier verbinding gezocht?
De NLsportraad en de RVS hebben regelmatig contact over adviezen. In het verleden hebben de raden zelfs samen het advies 'Plezier in bewegen' uitgebracht.
De RVS en de NLsportraad ondersteunen elkaars advies om de samenleving gezonder te maken en zullen waar dat verstandig is samen optrekken voor een vitaler Nederland.

Ik hoop dat professionals ingezet worden bij de vereniging om vrijwilligers beter te laten functioneren en niet om ze te vervangen?
De professionalisering en kwaliteitseisen zijn heel begrijpelijk, maar hoe voorkom je dat daarmee de enorme aantallen vrijwilligers afhaken?
De NLsportraad adviseert om de professionals en vrijwilligers elkaar aan te laten vullen. Professionals kunnen vrijwilligers ontlasten en begeleiden, bijvoorbeeld op het gebied van pedagogisch handelen. Het is niet de bedoeling dat de ene groep de andere groep vervangt.

Waarom zoveel nadruk op MBO en HBO opleidingen? Pas alstublieft op dat je de verenigingen en sportbonden hier niet teveel in de hoek drukt; ze zijn nu beschikbaar, dus maak gebruik van de kennis en kunde en vooral nu. Opleiden is noodzakelijk, maar dat duurt nog wel even. Geef de sportbonden en de verenigingen de ruimte. Wat is de reden dat de verenigingen en sportbonden er zo 'bekaaid' uitkomen?
De NLsportraad realiseert zich dat professionalisering een lange adem vergt en adviseert daarom om een aantal financiële maatregelen (volgtijdelijk) in te zetten. Daarnaast adviseert de raad om gecombineerde betaalde mbo/hbo-banen te creëren van sport in samenwerking met kinderopvang, onderwijs, welzijn, zorg en andere sectoren waar een vergelijkbaar opleidingsniveau wordt gevraagd. In de krappe arbeidsmarkt bieden deze gecombineerde functies voor werkgevers meerwaarde en voor werknemers een beter arbeidsperspectief.

Gaat de NLsportraad ook de lobby voor het addendum oppakken onderleiding van Bernard Wientjes?
Het advies van de NL Sportraad is er sinds november 2020, maar er staat niets over in de verkiezingsprogramma's. Hoe kan dat? En wat gaat de NLsportraad daaraan doen? Komt het advies wel terug in de onderhandelingen voor een nieuw regeerakkoord?
Hoe denkt de NLsportraad de boodschap te communiceren en zo maatschappelijk nog meer draagvlak voor het advies te krijgen?
De raad brengt het advies en het addendum regelmatig onder de aandacht bij de verschillende politieke partijen, de (in)formateurs en onderhandelaars voor het regeerakkoord. Ook trekt de raad samen op met verschillende partijen die de boodschap ondersteunen. Door regelmatig in gesprek te gaan met relevante partijen en door regelmatig de publiciteit te zoeken probeert de raad te zorgen dat sport en bewegen in het regeerakkoord terecht komt.

Gemeenten willen graag investeren in preventie, in bewegende jongeren als basis voor een gezonde leefstijl. Ze dreigen momenteel echter te verdrinken in de financiële tekorten vanwege de jeugdzorg. Wat kan dit advies daarin betekenen?
Gemeenten hebben veel problemen in het sociaal domein en de meerderheid heeft financiële tekorten. Hoe gaan gemeenten ruimte vinden om sport en bewegen te financieren?
De NLsportraad is zich lopende het advies zeer bewust van de huidige spanningen bij de decentralisatie van het sociaal domein en adviseert de rijksoverheid om gemeenten via het gemeentefonds flink financieel te ondersteunen voor het toegankelijk maken van sport en bewegen voor iedereen.

Spannen gemeenten zich nu onvoldoende in voor mensen die te weinig sporten? Of is het probleem veel meer dat mensen persoonlijke beperkingen ondervinden (gezondheid, geen tijd, geen interesse)? Iedereen die wil sporten, kan toch ergens terecht om te sporten?
De NLsportraad ziet veel goede initiatieven van verschillende gemeenten om mensen te laten sporten en bewegen, maar ziet ook nog drempels voor mensen waarvoor het niet makkelijk is om te sporten en te bewegen. Het is nog niet voor iedereen die graag wil sporten zomaar mogelijk om ergens te gaan sporten. Met het voorgestelde pakket aan maatregelen denkt de NLsportraad dat gemeenten zodanig uitgerust worden, dat toegankelijkheid voor mensen om te sporten en bewegen nog verder vergroot wordt.

Wanneer komt het addendum voor de organisatie, de nieuwe organisatie, voor de sport in Nederland?
In het advies 'De opstelling op het speelveld' en het bijbehorende wettelijke en financiële addendum zijn alle adviezen van de NLsportraad over de organisatie en financiering van de sport in Nederland te vinden.

Waarom hebben jullie 'binnen de sportsector' gekeken en niet de focus gelegd op gedrag van mensen buiten de sportsector?
De NLsportraad heeft gekeken naar Nederland als geheel. Met het voorgestelde pakket aan maatregelen beoogt de NLsportraad te streven naar 75% van de bevolking die voldoet aan de beweegrichtlijn in 2030. Dit zijn maatregelen die zowel binnen de sportsector vallen (bv. professionalisering) als erbuiten (bv. infrastructuur aanpassen).

Is de buurtsportcoachregeling het voorbeeld van integrale en structurele investering in sport & bewegen?
De NLsportraad vindt de buurtsportcoaches van grote meerwaarde voor sport en bewegen in Nederland. Onder de voorgestelde maatregel 'Meer deskundigheid op de sportvloer' stelt de NLsportraad dan ook voor om 600 fte extra buurtsportcoaches in te zetten om sport- en beweegactiviteiten in de buurt te organiseren.

Is de drempel voor de groep mensen die geen lid wil zijn van een vereniging niet te hoog om dan alsnog in een sporthal te gaan sporten? Is de nabije omgeving rondom de woning van de niet-sportende Nederlander niet veel belangrijker? Als de omgeving rondom je eigen woning al niet uitnodigt om te sporten/bewegen, waarom zouden mensen dan wel op de fiets of in de auto stappen om naar een sportaccommodatie te reizen?
De NLsportraad adviseert om sporten en bewegen in alle vormen te stimuleren. Dat gaat niet alleen om sportaccommodaties, maar ook bijvoorbeeld het beweegvriendelijk inrichten van de buitenruimte, zodat mensen vlakbij huis ook makkelijk een rondje kunnen lopen of aan een andere vorm van bewegen kunnen doen.

Vindt de NLsportraad het raadzaam om bij de heropening van de binnensport een forse actie op te zetten om de mensen weer van de bank te krijgen die voorheen wel bewogen?
De coronacrisis heeft pijnlijk duidelijk gemaakt hoe groot het probleem van bewegingsarmoede en overgewicht is in Nederland, en dat er echt iets moet gebeuren om sport en bewegen voor veel meer mensen toegankelijk te maken. De NLsportraad moedigt alle plannen aan om mensen (weer) in beweging te krijgen.

Is sport alleen een vrijetijdsinstrument, of "moet" het ook in en door bedrijven worden gestimuleerd en aangeboden? Het draagt ook bij aan het verminderen van arbeidsverzuim.
De NLsportraad juicht het toe als bedrijven hun medewerkers ook stimuleren om te sporten en bewegen. Binnen het huidige advies is de scope gericht op sporten en bewegen in de vrije tijd. Zoals in paragraaf 4.2.6 aangegeven is de rol van werkgevers wel besproken maar in dit advies niet verder uitgewerkt.

Sportinfrastructuren als wandelpaden of fietspaden hebben toch niet het niveau van provinciale voorziening?
Deze infrastructuur is vaak gemeente overstijgend: er zijn verschillende gemeenten, organisaties en regio's bij betrokken. Hierbij kan gedacht worden aan de routebordjes van het landelijk fietsroutenetwerk, (vaar)wegen, fietssnelwegen en groen.

Wij denken in Nederland te veel in vaste patronen, waarbij NOC*NSF via de verenigingen en gemeenten probeert zaken te veranderen. Inmiddels is dit al lang ingehaald door technische ontwikkelingen en hebben spelers als Apple, Strava, Zwift en anderen meer invloed op beweging van individuele sporters dan ooit te voren en hier komen steeds meer spelers bij. Moeten we sport en bewegen niet anders gaan definiëren en moeten er geen andere spelers mee gaan praten?
De NLsportraad benadrukt in onderliggende analyses het belang van technologische ontwikkelingen voor de sport. Tegelijkertijd ziet de raad dat de sportbranche geen 'early adapter' is van technologie. Met de professionalisering ontstaat meer slagkracht, en daarmee ontstaan ook meer mogelijkheden voor de invoering van innovaties.

Dansen valt onder cultuur en ook onder sport. Het zou erg fijn zijn als dans ook echt genoemd wordt sporten beweegactiviteit binnen alle nieuwe plannen. wordt hier over nagedacht?
Onder sport- en bewegen schaart de NLsportraad alle vormen van sporten en bewegen, dus ook dansen. Het voert te ver om alle vormen van sport en bewegen apart te benoemen.

Is er een zinnige schatting te maken wat het de gezondheidszorg zou sparen doordat "iedereen" gaat sporten?
In 2019 hebben de Rebel Group en het Mulier Instituut de Social Return on Investment (SROI) van sport en bewegen in kaart gebracht. Deze ligt op 2,51. Ofwel: tegenover iedere miljard euro aan kosten, door alle partijen gemaakt, staan 2,51 miljard euro aan baten bij alle partijen. Uit deze berekening blijkt dat bestedingen voor sport en bewegen maatschappelijke winst opleveren. Bij benadering kunnen we stellen dat een groei in de sportdeelname van 50% (doelstelling uit het preventieakkoord) er ook toe leidt dat de baten met 50% stijgen. In een ander perspectief geplaatst: bij iedere extra procent van de bevolking die aan de beweegrichtlijnen gaat voldoen, zijn de maatschappelijke baten naar schatting ruim 200 miljoen euro.

De termen sporten bewegen gaan gemakkelijk in elkaar over. Welke norm hanteert de NLsportraad voor de monitoring van groei van 50% naar 75% beweeg-/sportdeelname?
Hiervoor hanteert de NLsportraad de beweegrichtlijn van de gezondheidsraad.

De NLsportraad geeft advies over de randvoorwaarden die nodig zijn om mensen duurzaam te laten bewegen en sporten. Hoe kijkt de NLsportraad naar het creëren van een cultuur waarin mensen willen sporten en bewegen? Er zal ook een mentaliteitsverandering nodig zijn. Hoe gaan we de cultuur in NL draaien dat mensen voor een gezonde leefstijl kiezen?
Door de coronacrisis en de bijbehorende beweegcrisis begint er een omslag in denken plaats te vinden. Meer dan ooit wordt er gesproken over bewegen en preventie, en zijn mensen zich bewust van het nut van sporten en bewegen. Door middel van het voorgestelde pakket aan maatregelen denkt de NLsportraad dat er een verdere omslag in cultuur plaats kan vinden.

"Is de NLsportraad op de hoogte van de Arbeidsmarktmonitor Sport (AMMS 2020) waarin het beroepsperspectief van opleidingen in de beroepskolom 'Sport' (36 MBO-instellingen, 5 Hogescholen en sportbonden/instellingen) wordt geschetst? Ziet dit perspectief er, in het advies naar meer professionalisering, rooskleuriger uit?"
De NLsportraad adviseert onder andere om gecombineerde betaalde mbo/hbo-banen te creëren van sport in samenwerking met kinderopvang, onderwijs, welzijn, zorg en andere sectoren waar een vergelijkbaar opleidingsniveau wordt gevraagd. In de krappe arbeidsmarkt bieden deze gecombineerde functies voor werkgevers meerwaarde en voor werknemers een beter arbeidsperspectief.

Hebben jullie je verdiept in andere sectoren, zoals de schuldhulpverlening, die ervaring hebben met het bereiken en ondersteunen van moeilijk bereikbare mensen (bijv. wat schaarste aan geld en tijd doet met het denken en gedrag van mensen)?
De NLsportraad heeft zich in andere sectoren verdiept. Dit is uitgewerkt in *Rondje langs de velden I Een vergelijking van de organisatie en financiering van de sport met andere*

sectoren. De NLsportraad heeft hiervoor gekeken naar recreatie, cultuur, kinderopvang en onderwijs. Er is niet gekeken naar schuldhulpverlening.

2. WETGEVING

Waarom een sportwet en niet bijvoorbeeld een nieuw sportakkoord?
De NLsportraad heeft gekeken naar een toekomstbestendige oplossing, een oplossing voor de lange termijn. Daarin heeft de raad gekeken naar allerlei verschillende instrumenten. De raad denkt dat een sportwet leidt tot een sterk sportstelsel en een robuuste organisatie van sport en bewegen.

De raad heeft andere instrumenten zoals akkoorden, programma's en subsidieregelingen afgewogen, maar komt toch uit bij een wet om dit sportstelsel neer te zetten. De NLsportraad vindt andere instrumenten te vrijblijvend op lange termijn om de Nederlandse bevolking echt in beweging te krijgen. Wel kan worden voortgebouwd op het Nationaal sportakkoord. Die biedt een startpunt voor de bestuurlijke gesprekken die moeten plaatsvinden over de rolverdeling in de sportwet.

Hoe gaat de Rijksoverheid in het sportstelsel het beleid van gemeenten bepalen en controleren?
De rijksoverheid gaat het beleid van gemeenten niet bepalen en al zeker niet controleren. Gemeenten behouden zelf de ruimte om hun sport- en beweegbeleid vorm te geven en aan te passen aan de lokale situatie. Wel stelt de raad voor om het landelijke en lokale beleid te verweven door twee jaar na het verschijnen van de landelijke sportnota gemeentelijke sportnota's te laten maken. Daarmee creëert het sportstelsel een beleidscyclus voor sport en bewegen. Gemeenten zijn daarin wat betreft de NLsportraad verantwoordelijk voor voldoende, kwalitatief goede sportvoorzieningen.

Krijgen sportaanbieders (verenigingen en ondernemers) te maken met aanvullende wet- en regelgeving?
Niet bij aanvang. Volgens het voorstel van de NLsportraad volgt er op dit moment geen aanvullende wet- en regelgeving voor sportaanbieders. Dit heeft te maken met het niveau van professionalisering, dat de komende jaren nog moet groeien. Wel biedt de sportwet de mogelijkheid om op termijn eisen te stellen, bijvoorbeeld met opleidingseisen voor mensen die werkzaam zijn binnen de sportbranche. Daarbij is wetgeving gericht op het stimuleren van kwaliteit van de sportbranche.

Waarom is wetgeving nodig? Is dit niet een te zwaar instrument?
Wetgeving biedt sport een structurele basis. Daarmee wordt sport een echte voorziening, waarop alle burgers mogen rekenen. Wetgeving lijkt een zwaar middel, maar bestaat vooral uit het vastleggen van verantwoordelijkheden van de overheid. Wetgeving creëert een robuuste organisatie en financiering en daarmee meer zekerheid, zowel voor overheden, sportorganisaties, mensen die in de sport werken als voor burgers. De verschillen worden kleiner tussen steden, regio's en ook tussen kabinets- en collegeperiodes.

Wetgeving zet sport op gelijk niveau met andere beleidsterreinen en sectoren, waarvoor ook wetgeving geldt. De samenwerking wordt hiermee juist vergemakkelijkt omdat er vergelijkbare eisen aan sport worden gesteld.

In wetgeving kan de overheid ook kwaliteitseisen opnemen voor de branche. Denk bijvoorbeeld aan integriteitseisen aan besturen of scholingseisen voor professionele en vrijwillige werkers in de sportbranche.

Is er wel draagvlak voor een sportwet bij stakeholders?
Het initiatief voor het sportstelsel en bijbehorende wet komt idealiter uit de regering, mede omdat er een coördinerend bewindspersoon nodig is. Mogelijk een bewindspersoon die ook over preventie gaat.

Wij merken dat het proces dat de NLsportraad heeft doorlopen voor advisering over de organisatie en financiering van de sport leidt tot nieuwe gedachten en bewegingen in de branche. Er ontstaat steeds meer draagvlak voor een sportstelsel bij gemeenten, sportbonden en de ondernemers in de sport zo blijkt ook uit stemmingsuitslagen van polls tijdens het webinar.

Wat is het draagvlak voor een stelselwet in de politiek?
Hoe ziet de NLsportraad het vervolg van dit traject wanneer de politiek niet kiest voor een sportwet?
De NLsportraad heeft met verschillende woordvoerders sport uit de Tweede Kamer gesproken over het advies en het addendum en nadere uitleg gegeven over de overwegingen bij de aanbevelingen, waaronder die om een sportwet te maken. Daarnaast heeft de NLsportraad het advies gepresenteerd in verschillende gremia aan wethouders en burgemeesters.

De NLsportraad is een adviescollege en heeft het advies aan regering en parlement gegeven. Het is aan de landelijke en lokale politiek om dat advies wel of niet over te nemen.

Ook met een wet kunnen er bezuinigingen optreden, kijk naar cultuur. Daarnaast bestaan er ook slechte wetten (natuurwet). Wat betekent dit voor een sportwet?
Dat klopt, een wet biedt geen garanties voor bezuinigingen. Maar sport moet wel als publieke verantwoordelijkheid afgewogen worden tegen de andere wettelijke taken van de overheid. Nu kan op sport bezuinigd worden omdat de overheid helemaal geen verantwoordelijkheid heeft. Daarnaast biedt het juist kansen om de rijksbegroting te verhogen.

De raad focust op wetten die vergelijkbare werking hebben, zoals de kinderopvangwet of de cultuurwet. Bij de kinderopvang ontstaat ook een situatie waarbij de overheid verantwoordelijk is, maar uitvoering ligt bij de markt, binnen bepaalde regels uiteraard.

Biedt een wet garantie dat er meer mensen gaan sporten en bewegen dan nu?
Hoe zorgt een wet ervoor dat meer mensen (met plezier) gaan sporten en bewegen?
Het sportstelsel, waar de sportwet een kader voor biedt, leidt tot significant meer sport- en bewegen op de lange termijn. De raad denkt dat een sportstelsel tot een robuustere organisatie van sport en bewegen leidt. Het wordt een publieke taak van overheden om vierjaarlijks beleid te maken waarmee sport toegankelijker wordt, juist ook voor kwetsbare groepen, en de kwaliteit verbetert.
De raad heeft andere instrumenten (akkoorden, programma's) afgewogen, maar komt toch uit bij een wet om dit sportstelsel neer te zetten. De NLsportraad vindt andere instrumenten te vrijblijvend op lange termijn om de Nederlandse bevolking echt in beweging te krijgen. Wel kan worden voortgebouwd op het Nationaal sportakkoord. Die biedt een startpunt voor de bestuurlijke gesprekken die moeten plaatsvinden over de rolverdeling in de sportwet.

Kan sport niet worden opgenomen in andere wetgeving, zoals de Wet publieke gezondheid of de Wet maatschappelijke ondersteuning?
Theoretisch gesproken kan dit: sport als paragraaf in de Wet publieke gezondheid of als prestatieveld in de Wet maatschappelijke ondersteuning. Echter, sport is niet alleen gezondheid en sport is niet alleen welzijn. Sport is in de eerste plaats sport, met een eigen stelsel, eigen aanbieders, producten, voorzieningen. Er zijn ook specifieke kwaliteitseisen nodig voor de sport. Daar moet in de eerste plaats de focus op liggen waarbij de sport qua organisatie en financiering op hetzelfde niveau moet komen als andere publieke voorzieningen.

Wel is de sportraad van mening dat samenwerking tussen het sportstelsel en andere stelsels essentieel is om tot voldoende beweging te komen voor de bevolking. Voor de jeugd is bijvoorbeeld een gecombineerd stelsel nodig van sport, onderwijs en kinderopvang.

Er zijn ongelofelijk veel goed werkende lokale initiatieven. Waarom doen we daar op landelijk niveau niet meer mee?
Met een stelselwet adviseert de NLsportraad deze lokale initiatieven te omarmen, in te bedden en structureel te maken. De NLsportraad wil af van de toevalligheid dat er in de ene gemeente wel, en in de andere gemeente geen effectieve programma's uitgevoerd worden.

Ook de lokale sportakkoorden bieden een gewaldige opmaat naar het maken van een sportstelsel met een sportwet. De lokale verbindingen zijn gelegd, die moet je nu structureel maken.

Hebben jullie ook gekeken naar voorbeelden van een sportwet in het buitenland? Kijken jullie naar andere landen? Er zijn landen waar bewegen en sport echt onderdeel van de cultuur zijn, zoals in Denemarken, waar kinderen bewegen binnen het onderwijs.
Ja, de NLsportraad heeft onderzoek gedaan naar sportbeleid en wetgeving in het buitenland. Dit is terug te vinden in het document *Rondje langs de velden II. Een vergelijking van de organisatie en financiering van de sport met andere landen*.

Er zijn een aantal landen met een algemene sportwet, maar de voorbeelden zijn niet legio. Daarnaast is de situatie niet één-op-één te vergelijken met Nederland, omdat die landen staatsrechtelijk anders in elkaar zitten. Ook is de sport in andere landen over het algemeen historisch gezien anders gegroeid. Kortom, internationaal vergelijken biedt wel inspiratie, maar geen pasklare mogelijkheden voor een Nederlandse sportwet of voor de Nederlandse situatie.

Hoe werkt een sportwet praktisch?
Eerst worden de taken en verantwoordelijkheden verdeeld tussen rijk, provincies en gemeenten. De rijksoverheid maakt elke vier jaar beleidsplan en vervolgens gemeenten ook, waarin ze uitwerking geven aan hun taak. Gemeenten maken dat plan met inachtneming van het nationale plan, maar hebben daarin genoeg beleidsvrijheid om hun publieke taak in te vullen. Daarnaast komen er financiële stromen vanuit het rijk richting gemeenten voor uitvoering van bepaalde taken.

Met sportwetgeving raken ondernemers hun vrijheid toch kwijt?
Nee, dat is niet het geval. De stelselwet zoals de NLsportraad deze adviseert biedt een kader. Het vormt een basis waaruit minimale kwaliteitseisen kunnen worden gevormd en het verdeelt taken en verantwoordelijkheden. Binnen dit kader hebben sportaanbieders

alle vrijheid om te ondernemen, waarbij zij zelfs beter weten wat zij van de overheid kunnen verwachten.

Dat sport de (mede)verantwoordelijkheid wordt voor de overheid, betekent ook niet dat de overheid sport zelf gaat organiseren. De organisaties die nu sport en bewegen aanbieden, zoals sportverenigingen en ondernemers, blijven dat uiteraard ook in het toekomstige sportstelsel doen. Daaraan verandert een sportwet niet zoveel. Maar deze sportaanbieders kunnen, nog meer dan nu al het geval is, samenwerken met de overheid. Op basis van de sportwet kan de overheid in de toekomst ook taken aan de branche geven of eisen stellen. Denk aan het verplicht stellen van een bepaald opleidingsniveau voor trainers of het vaststellen van eisen voor een verantwoord en veilig sportaanbod voor kinderen en ouderen.

Gemeenten verantwoordelijk maken voor accommodaties is een goed idee, maar in heel veel gemeenten vindt juist een harmonisatieproces plaats waardoor de verenigingen zelf verantwoordelijk worden voor de sportaccommodaties. Hoe dit proces, dat nu plaatsvindt, om te keren?
De NLsportraad adviseert dat gemeenten verantwoordelijk zijn voor voldoende sportvoorzieningen, waarbij om het even is of die in beheer zijn bij een sportaanbieder of bij de gemeente. Waar nodig zal de gemeente moeten investeren in sportvoorzieningen, maar dan moeten die ook toegankelijk zijn voor alle aanbieders (verenigingen en ondernemers).

Een sportwet heeft als voordeel dat het recht op sport voor iedere Nederlander wordt verankerd. In welke mate is er de bedreiging dat de verankering zorgt voor een kader van verplichtingen en regulatie die beperkend gaan werken?
De stelselwet zoals de NLsportraad deze adviseert biedt een kader. Het vormt een basis waaruit minimale kwaliteitseisen kunnen worden gevormd en het verdeelt taken en verantwoordelijkheden. Binnen dit kader hebben sportaanbieders alle vrijheid.

Jullie hebben het over een gelijk speelveld in de sport, zorgt dit er niet voor dat verenigingen weggeconcurreerd worden?
Nee. Bij een gelijk speelveld gaat het om gelijke toegankelijkheid voor iedere partij: niemand wordt op voorhand uitgesloten. Daarbij is de NLsportraad ook voorstander van het openstellen van gemeentelijke sportvoorzieningen voor alle aanbieders, niet alleen voor een sportvereniging.

Wel kunnen omstandigheden verschillen. Zo noodzaakt een gelijk speelveld niet tot het hanteren van een gelijk tarief voor iedere aanbieder. De toegankelijkheid moet geborgd worden door redelijke tarieven te hanteren voor iedere aanbieder. Er kunnen dus verschillende tarieven aan verschillende aanbieders gevraagd worden: er kan een ander tarief gevraagd worden voor een aanbieder met winstoogmerk, dan bij een aanbieder zonder winstoogmerk. Zolang het maar gaat om een *redelijk* tarief. Dat ligt vast in andere wetgeving dan in de sportwet.

Hoe worden de kwetsbare groepen ondersteund in het addendum?
Dat is in de stelselwet een duidelijke taak van de overheid. Bijvoorbeeld door financiële maatregelen voor mensen met een beperking en die willen sporten in hulpmiddelen en vervoer te voorzien. Voor beiden wordt extra rijksgeld toegevoegd aan de Wmo-budgetten.
Daarnaast komt er een subsidieregeling voor mensen die willen sporten die onder de armoedegrens zitten. Zij krijgen per persoon 300 euro per jaar (voor contributie/abonnement en of sportartikelen).

Wat verstaan jullie onder kwetsbare groepen?
In de context van de wet die de NLsportraad voorstelt is iedereen die op basis van inkomen, opleiding, gezondheid, beperking, leeftijd en afstand tot de samenleving niet sport en beweegt te zien als kwetsbare groep.

Worden er in een sportwet ook normaantallen en bedragen vastgelegd? Anders blijft het nog steeds vrijblijvend hoeveel ruimte en geld er aan sportvoorzieningen wordt besteed.
In de stelselwet zoals de NLsportraad deze voorstelt worden geen normaantallen en bedragen vastgelegd, dit zou de wetgeving te statisch maken en de beleidsruimte van overheden teveel beperken. De rijksoverheid kan wel via nadere regelingen of via beleidsplannen normaantallen en bedragen vastleggen.

Hoe zit het met de verdeling van de financiering als er een landelijk een sportwet komt, waarbij lokaal de uitvoering komt te liggen?
De sportwet verdeelt rollen en taken van overheden. Financiering volgt deze rollen en taken grotendeels, waarbij de NLsportraad adviseert om de rijksoverheid op structurele basis fiks meer te laten investeren in het sportstelsel dan het nu doet.
De NLsportraad adviseert om gekoppeld aan een stelselwet, de financiering op de volgende manier te regelen:

- Gemeenten krijgen geld via het gemeentefonds om (extra) lokale voorzieningen te realiseren, naast het geld dat zij nu zelf al uitgeven aan sportaccommodaties en de openbare ruimte. Ook krijgen zij extra middelen voor het uitbreiden van het aantal buurtsportcoaches en de inzet van gemeentelijke sportregisseurs.
- Provincies krijgen geld via het provinciefonds voor bovenlokale voorzieningen (bijvoorbeeld routenetwerken, gehandicaptensport, grote evenementen), naast het geld dat zij hieraan nu al zelf uitgeven.
- Geld voor de sportbranche, onder andere voor professionalisering, en voor innovatie, gaat lopen via een voorziening, zoals mogelijk een zelfstandig bestuursorgaan. Op die manier kan geld transparant verdeeld worden onder alle sportorganisaties die hiervoor in aanmerking denken te komen. Ook het fonds voor topsportaccommodaties is beschikbaar via deze voorziening.
- Mensen met een laag inkomen en mensen met een chronische aandoening/beperking worden geholpen om aan sport deel te nemen: via inkomensmaatregelen, via de Wet maatschappelijke ondersteuning (vergoeding van vervoer en sporthulpmiddelen) of mogelijk via belastingteruggave of korting op zorgpremies. Hiervoor krijgen gemeenten extra middelen vanuit het rijk via het gemeentefonds.

Hoe zo wordt sport door bv gemeenten als vrijblijvend gezien? Gemeenten geven al tientallen jaren jaarlijks ca, 1 miljard uit aan sport. Wat voegt een wet daaraan toe?
De NLsportraad ziet dat veel gemeenten geld uitgeven aan sport. Dit is echter wel op basis van prioriteiten van een gemeente in een bepaalde raadsperiode. Omdat sport nu geen publieke taak is, kan een politicus de afweging maken om de schaarse middelen te besteden aan taken waarop hij of zij wél wordt aangesproken.

Beleidsinstrumenten die nu gebruikt worden voor sport, zoals programma's, subsidieregelingen en akkoorden zijn volgens de NLsportraad te vrijblijvend, omdat relevante partijen hieraan naar eigen keuze wel of niet meedoen. Daarnaast zijn deze instrumenten niet duurzaam, omdat zij maar een beperkte geldigheid hebben en de

taken en rollen van partijen bij iedere nieuwe kabinets- of raadsperiode worden heroverwogen of herzien.
Door taken en eisen voor overheid en branche in een wet op te nemen, worden de organisatie én de hiermee samenhangende financiering van sport geborgd – nu en in de toekomst, en komt er meer gelijkheid tussen de verschillende gemeenten. Daarmee wordt sport een echte voorziening, waarop alle burgers mogen rekenen.

De NLsportraad denkt dat de borging van de financiering in een stelselwet een grote stap vooruit zal zijn en de sportmiddelen minder kwetsbaar maakt voor bezuinigingen.

Moet een sportwet er niet voor zorgen dat de sportinfrastructuur centraal gefinancierd wordt? Gemeenten krijgen nu de rol om sport lokaal in te vullen, maar dit lijkt erg vrijblijvend.
In de voorgestelde stelselwet sport worden de taken en verantwoordelijkheden eerst verdeeld tussen rijk, provincies en gemeenten. De rijksoverheid maakt elke vier jaar beleidsplan en vervolgens gemeenten ook, waarin ze uitwerking geven aan hun taak. Gemeenten maken dat plan met inachtneming van het nationale plan, maar hebben daarin genoeg beleidsvrijheid om hun publieke taak in te vullen. Wel krijgen gemeenten een zorgplicht en zij kunnen dus aangesproken worden door de volksvertegenwoordiging als de invulling van deze zorgplicht niet deugt.
Lokale invulling door de gemeente is daarmee niet vrijblijvend, maar gemeenten krijgen wel beleidsvrijheid.

Als iemand sporten echt niet leuk vindt, wordt die persoon dan ook verplicht om te gaan sporten?
Volgens de NLsportraad moet niemand verplicht worden om te gaan sporten of bewegen, wel is er een zorgplicht voor overheden om sporten en bewegen voor iedereen toegankelijk te maken en van goede kwaliteit.

Waarom heet het de stelselwet Sport? Stelselwet Vitaliteit is gezien de brede definities en beoogde voordelen veel passender.
Met een stelselwet sport kan de vitaliteit van Nederlanders verbeterd worden door middel van sport en bewegen. Sport en bewegen is een van de pijlers onder een vitaal Nederland, naast bijvoorbeeld gezonde voeding, recreatie et cetera. De NLsportraad vindt het noodzakelijk dat eerst de basis op orde komt in de organisatie en financiering van de sport. Die basis is nu onvoldoende. Daarvoor is een eigen sportstelsel nodig met bijbehorende taakverdeling in een sportwet. Vervolgens kan worden gekeken of er kan worden samengewerkt met andere stelsels en zo een vitaliteitsstelsel te vormen en/of wetten samen te voegen in een vitaliteitswet.

In hoeverre is er in de stelselwet Sport nog een rol weggelegd voor de Provincies ten aanzien van Sport en Bewegen?
De NLsportraad adviseert in de wet een duidelijke taakverdeling te maken tussen rijksoverheid, provincies en gemeenten. Hierbij ziet de NLsportraad voor provincies een duidelijke rol wat betreft bovenlokale voorzieningen, zoals de planning van regionale accommodaties (zoals ijsbanen), topsportvoorzieningen, routenetwerken, gehandicaptensport en grote evenementen.

Een stelselwet lijkt me erg krachtig met betrekking tot de hardware/accommodaties.-Voor de software vraag ik me af of een wet het doel dat we beogen het beste dient? Zou een wet (met harde zorgplicht voor de overheid) juist niet ondermijnend werken aan de participatiemaatschappij? Kan dat niet op een andere manier geborgd worden?

De NLsportraad wil aanbieders stimuleren om aanbod te genereren waarmee mensen in beweging komen. Volgens de NLsportraad ondermijnt een stelselwet de participatiemaatschappij niet. De NLsportraad adviseert juist om door middel van de wet lokale initiatieven te omarmen, in te bedden en structureel te maken. De NLsportraad wil alleen af van de toevalligheid dat er in de ene gemeente wel, en in de andere gemeente geen effectieve programma's uitgevoerd worden. Ook de lokale sportakkoorden bieden een gewelige opmaat naar het maken van een sportstelsel met een sportwet. De lokale verbindingen zijn gelegd, die moet je nu structureel maken.

Zitten er naast de voordelen ook nadelen aan de wet?
De NLsportraad ziet geen uitgesproken nadelen aan de wet, mits de wet zorgvuldig geschreven wordt, in overleg met alle betrokken overheidslagen en veldpartijen en mits het ondersteund wordt met goede financiële maatregelen.

Wordt er in de sportwet en het advies ook ruimte gecreëerd voor Urban Sports (skateboarden, freerunning, inline skaten etc.)? Deze sporten kunnen niet vanzelfsprekend gebruik maken van traditionele sporthallen en locaties, en maken veel gebruik van straatelementen en stedelijke omgeving.
De wet is bedoeld om alle soorten van sport en bewegen te stimuleren, faciliteren en toegankelijk te maken. Urban Sports horen hier ook bij. De NLsportraad adviseert om in de wet vast te leggen dat gemeenten de totstandkoming en continuïteit van optimaal gebruik van infrastructuur voor sport en bewegen bevorderen. Dit betekent dus ook het faciliteren van infrastructuur voor het uitoefenen van Urban Sports.

Indien Nederland nu al zou beschikken over een stelselwet sport, zou er dan meer ruimte geboden zijn door het kabinet in het openstellen van sportvoorzieningen tijdens de coronapandemie?
Daar kan de NLsportraad geen uitspraken over te doen. De beslissingen die genomen worden om een wereldwijde pandemie het hoofd te bieden zijn afhankelijk van veel verschillende factoren, niet alleen van het bestaan van een wet op een onderwerp.

Hoe sluit de sportwet aan op het gezonder maken van voeding? Zou men bijvoorbeeld frituur en bier in sportkantines kunnen verbieden?
De sportraad is van mening dat samenwerking tussen het sportstelsel en andere stelsels essentieel is om tot voldoende beweging en vitaliteit te komen voor de bevolking. Hoe meer samenwerking er is tussen beleidsterreinen, hoe beter.
Het gezonder maken van voeding is een onderwerp waar momenteel veel aandacht voor is binnen de preventie. Via nadere besluiten zou het een en ander over samenwerking tussen sport en preventie kunnen worden uitgewerkt of over het aanbod in sportkantines. Het verbieden van gefrituurd eten en alcohol in sportkantines via de sportwet lijkt de NLsportraad echter niet verstandig, omdat dat teveel afwijkt van de kern van de wet, namelijk het toegankelijk maken van sport en bewegen voor iedereen.

Is het niet naïef om te verwachten dat in een stelselwet sport niet alles vanuit Den Haag wordt dichtgeregeld en gedicteerd? De decentralisaties in het sociaal domein bieden weinig hoop op terughoudendheid van Den Haag.
De afspraken die noodzakelijk zijn tussen centrale en decentrale overheden vormen de basis van een sportwet. Daarin moeten ook de verhoudingen tussen de overheden worden besproken. De NLsportraad is zich lopende het advies zeer bewust van de huidige spanningen bij de decentralisatie van het sociaal domein. De raad vindt dat in de sportwet veel ruimte moet zijn voor lokale invulling van de zorgplicht.

Waarom denkt de raad dat alles met een wet geregeld kan worden? We hebben ook een participatiewet en een jeugdwet. Die werken ook niet. Sterker nog: die hebben de problemen voor een deel alleen maar groter gemaakt.
Hoe voorkomen we huidige lokale bezwaren dat landelijke wetgeving door gemeenten moet worden uitgevoerd, maar niet gepaard gaat met voldoende middelen om het uit te voeren?
De NLsportraad heeft met een sportwet een wet voor ogen die kaders biedt, niet een wet waarin zoveel mogelijk zaken al zijn vastgelegd. Qua vergelijking focussen wij liever op wetten die vergelijkbare werking hebben, zoals de kinderopvangwet of de cultuurwet. Bij de kinderopvang ontstaat ook een situatie waarbij de overheid verantwoordelijk is, maar uitvoering ligt bij de markt, binnen bepaalde regels uiteraard.

Daarnaast biedt een wet geen garanties voor bezuinigingen. Maar sport moet wel als publieke verantwoordelijkheid afgewogen worden tegen de andere wettelijke taken van de overheid. Nu kan op sport bezuinigd worden omdat de overheid helemaal geen verantwoordelijkheid heeft. Daarnaast biedt het juist kansen om de rijksbegroting te verhogen.

De NLsportraad moedigt het aan als zoveel mogelijk partijen betrokken worden bij het vormgeven van een stelselwet sport, zodat zoveel mogelijk kennis en standpunten meegenomen kunnen worden in het ontwerpen van de wet.

Kunnen vakleerkrachten in het onderwijs en één uur per dag bewegen verplicht worden door middel van deze wet?
Moet er niet vastgelegd worden dat met name in het basisonderwijs en voortgezet onderwijs bijvoorbeeld tenminste drie lesdagen één a anderhalf uur, maar nog liever vijf lesdagen, wordt gesport?
Waarom wordt niet in de onderwijswetgeving vastgelegd dat er dagelijks één uur sport en bewegen wordt georganiseerd voor leerlingen?
De NLsportraad heeft, samen met de RVS en de Onderwijsraad, in het advies 'Plezier in Bewegen' gepleit voor meer (wettelijk vastgelegd) bewegingsonderwijs voor leerlingen. De minister van OCW beroept zich echter op de vrijheid van onderwijs en wil geen aanpassingen doen in de wetgeving en de onderwijsdoelen daarin voor sport en bewegen. De NLsportraad blijft het advies 'Plezier in bewegen' met enige regelmaat onder de aandacht brengen bij betrokken partijen in de hoop dat de minister van OCW van gedachten verandert.

Op welke manier bevordert een stelselwet sport de nauwere samenwerking tussen sport en onderwijs?
Sport moet een basisvoorwaarde zijn. Is de sportwet noodzakelijk of zou de focus op onderwijs/opvoeding moeten liggen?
In hoeverre ben je afhankelijk van andere beleidsterreinen zoals gezondheid en onderwijs?
De sportraad is van mening dat samenwerking tussen het sportstelsel en andere stelsels essentieel is om tot voldoende beweging te komen voor de bevolking. Voor de jeugd is bijvoorbeeld een gecombineerd stelsel nodig van sport, onderwijs en kinderopvang. Hoe meer samenwerking er is tussen beleidsterreinen en hoe meer andere beleidsterreinen aandacht hebben voor sport en bewegen, hoe beter.

Echter, sport is niet alleen gezondheid en sport is niet alleen onderwijs. Sport is in de eerste plaats sport, met een eigen stelsel, eigen aanbieders, producten, voorzieningen. Er zijn ook specifieke kwaliteitseisen nodig voor de sport. Daar moet in de eerste plaats de focus op liggen.

Hoe zorgen we er met een stelselwet sport voor dat we het ondernemende, creatieve karakter van de sport behouden en niet verzanden in een bureaucratisch stelsel?
De sport en ondernemers in de sport raken hun vrijheid niet kwijt door de stelselwet zoals de NLsportraad deze adviseert. De geadviseerde stelselwet biedt een kader. Het vormt een basis waaruit minimale kwaliteitseisen kunnen worden gevormd en het verdeelt taken en verantwoordelijkheden. Binnen dit kader heeft de sport alle vrijheid om haar ondernemende en creatieve karakter te ontplooien, met als voordeel dat de sport nu zelfs beter weet wat zij van de overheid kan verwachten.

Dat sport de (mede)verantwoordelijkheid wordt voor de overheid, betekent ook niet dat de overheid sport zelf gaat organiseren. De organisaties die nu sport en bewegen aanbieden, zoals sportverenigingen en ondernemers, blijven dat uiteraard ook in het toekomstige sportstelsel doen. Daaraan verandert een sportwet niet zoveel. Maar deze sportaanbieders kunnen, nog meer dan nu al het geval is, samenwerken met de overheid. Op basis van de sportwet kan de overheid in de toekomst ook taken aan de branche geven of eisen stellen. Denk aan het verplicht stellen van een bepaald opleidingsniveau voor trainers of het vaststellen van eisen voor een verantwoord en veilig sportaanbod voor kinderen en ouderen.

Wetgeving gaat waarschijnlijk ook gepaard met randvoorwaarden en eisen voor aanbieders. Hoe denkt de NLsportraad dat dit werkt bij verenigingen als vrijwilligersorganisaties? Gaat deze belangrijke kurk waarop de Nederlandse sport drijft dit waar kunnen maken?
Hoe worden sportverenigingen geholpen om aan kwaliteitseisen te voldoen?
Door middel van het pakket aan financiële maatregelen dat de NLsportraad voorstelt in combinatie met de wetgeving. Zo stelt de NLsportraad onder andere voor om de volgende zaken te financiering vanuit het Rijk (p. 49-51 addendum):
- Een Opleidingsprogramma voor bestuurders, managers en ondernemers;
- gefaseerde professionalisering van trainers en begeleiders;
- een opleidingsprogramma voor (technische) vrijwilligers;
- meer deskundigheid op de sportvloer;
- professionals leidend op de sportvloer.

Wordt straks in een stelselwet sport ook vernoemd welke taken sportbonden en -verenigingen in dit stelsel vervullen, en welke financiering daarbij hoort?
Wat wordt de rol en verantwoordelijkheid van sportverenigingen, als uitvoerders van deze stelselwet sport?
Het is volgens de NLsportraad geen primaire focus van een stelselwet sport om specifieke taken toe te wijzen aan bonden en verenigingen. Wel is het volgens de NLsportraad verstandig om minimale kwaliteitseisen vast te leggen.

Welke (extra) rol wordt vanuit de NLsportraad gezien voor sportbonden en fondsen binnen dit stelsel?
De NLsportraad ziet een grote rol voor bonden en fondsen om hun goede werk voort te zetten om sport en bewegen te stimuleren. Met de stelselwet sport richt de NLsportraad zich er vooral op om te zorgen dat het stelsel en de randvoorwaarden helder zijn voor sportbonden en fondsen, zodat zij hun werk goed kunnen doen.
De mogelijkheden voor het bepalen van specifieke rollen en taken in de stelselwet sport heeft de NLsportraad niet nader uitgewerkt, omdat dit iets is wat volgens de NLsportraad in nauw overleg tussen sportbonden en de wetgever ontwikkeld moet worden.

3. FINANCIERING

Kan de nieuwe regering uit het gehele pakket van financiële maatregelen een of twee maatregelen pikken?
De NLsportraad stelt een pakket aan financiële maatregelen voor die samen leiden tot een toekomstbestendig sportstelsel. Er moet in alle onderdelen (voorzieningen, professionalisering, innovatie, toegankelijkheid en samenwerking) geïnvesteerd worden. Een goed sportstelsel is een optelsom van maatregelen op deze gebieden.

De raad snapt dat de neiging zal zijn om te shoppen binnen de maatregelen, maar alleen als er een totaalpakket aan maatregelen ligt zal er een functionerend sportstelsel ontstaat. Als er alleen in voorzieningen wordt geïnvesteerd maar niet in de kwantiteit en kwaliteit van de trainers, dan staan die voorzieningen straks leeg. Als we wel in nieuw aanbod investeren via innovatie maar niet de drempel verlagen voor kwetsbare groepen, dan wordt dat aanbod niet benut. Natuurlijk zijn er ook andere financiële maatregelen denkbaar , als er maar wel in alle onderdelen geïnvesteerd wordt.

De raad heeft daarnaast uitgewerkt hoe investeringen moeten oplopen om te zorgen dat de maatregelen elkaar blijven versterken. Meer accommodaties moeten gelijk oplopen met meer professionals. Er staan niet van de ene op de andere dag nieuwe sportzalen en duizenden extra trainers.

Het oplopen van de investeringen heeft de raad opgeknipt in twee fases, een voor het komende kabinet tot en met 2025 en de fase daarna. Daarmee is het een groeimodel waarmee in 2030 het sportstelsel functioneert en de basis biedt om veel meer mensen te faciliteren om de beweegrichtlijnen te halen.

Profiteert de héle branche van deze maatregelen?
Ja. De raad heeft nadrukkelijk gekeken naar alle type aanbieders, zowel verenigingen als ondernemers, en ook naar wat nodig is om te sporten in de wijken in de openbare ruimte. Zo stelt de raad voor om gemeentelijke sportaccommodaties open te stellen voor alle aanbieders, zodat die nóg beter benut worden. Ook voor de innovatie impuls die de raad voorstelt, komen alle aanbieders in aanmerking. En naast investeringen in sportaccommodaties stelt de raad ook voor om te investeren in de openbare ruimte, die voor iedereen toegankelijk is.

Wat verandert er in de financiering?
De NLsportraad adviseert om gekoppeld aan de stelselwet ook de financiering te regelen.

- Gemeenten krijgen geld via het gemeentefonds om (extra) lokale voorzieningen te realiseren, naast het geld dat zij nu zelf al uitgeven aan sportaccommodaties en de openbare ruimte. Ook krijgen zij extra middelen voor het uitbreiden van het aantal buurtsportcoaches en de inzet van gemeentelijke sportregisseurs.
- Provincies krijgen geld via het provinciefonds voor bovenlokale voorzieningen (bijvoorbeeld routenetwerken, gehandicaptensport, grote evenementen), naast het geld dat zij hieraan nu al zelf uitgeven.
- Geld voor de sportbranche, onder andere voor professionalisering en voor innovatie, gaat lopen via een voorziening, zoals bijvoorbeeld een zelfstandig bestuursorgaan. Op die manier kan geld transparant verdeeld worden onder alle sportorganisaties (verenigingen en ondernemers) die hiervoor in

aanmerking denken te komen. Ook het fonds voor topsportaccommodaties is beschikbaar via deze voorziening.

- Mensen met een laag inkomen en mensen met een chronische aandoening/beperking worden gesteund om aan sport deel te nemen: via inkomensmaatregelen of via de Wet maatschappelijke ondersteuning (vergoeding van vervoer en sporthulpmiddelen). Hiervoor krijgen gemeenten extra middelen vanuit het rijk via het gemeentefonds.

Wat gebeurt er met de financiering na 2030?
De raad heeft in dit addendum een perspectief gegeven voor de periode tot en met 2030. Een aantal financiële maatregelen benoemt de raad als structureel en zullen dus ook na 2030 investeringen blijven vragen. Een goed functionerend sportstelsel zal altijd geld kosten om voldoende voorzieningen te hebben, om professionele krachten in de sport op te leiden en om maatregelen voor de toegankelijkheid van sport te behouden. Met een sportstelsel is deze continue financiering geborgd op eenzelfde manier als in andere domeinen als cultuur, onderwijs of zorg.

Het rapport van Rebel heeft verschillende voorstellen voor het versterken van de sportsector uitgewerkt, die meestal maar voor de helft worden overgenomen in het Addendum. Vanwaar de kaasschaaf en geen duidelijke keuze?
De NLsportraad heeft Rebel gevraagd verschillende maatregelen door te rekenen. Rebel heeft daarin eigen berekeningen gemaakt. De NLsportraad heeft vervolgens afgewogen wat de raad opportuun achtte aan maatregelen. Bijvoorbeeld: Rebel heeft doorgerekend wat het zou betekenen als het eerste sportlidmaatschap voor jeugd volledig door de overheid betaald zou worden. De NLsportraad heeft afgewogen dat volledige betaling van dat eerste lidmaatschap niet wenselijk is, omdat de waarde van sport dan (gedragsmatig) afneemt voor de consument. Daarom heeft de NLsportraad als maatregel opgenomen dat de helft van dat lidmaatschap wordt vergoed door de overheid. Daarmee geeft de overheid wel een duidelijke prikkel, maar blijft ook de jongere zelf zicht houden op de kosten van sportdeelname, ook in het latere leven.

Is er ook geld beschikbaar voor grotere (internationale) evenementen?
De NLsportraad heeft in eerdere advisering (o.a. *Nederland evenementenland*) het belang voor grote internationale sportevenementen beschreven en gepleit voor een Nationale Sportevenementenagenda. In dat advies heeft de raad de aanbeveling gedaan om mogelijkheden te verkennen voor een evenementenfonds en een garantiefonds (voor terugkerende evenementen).

Er is 15% meer investering (1 miljard) wat leidt tot liefst 50% meer deelname (4 miljoen). Hoe is dit onderbouwd?
De NLsportraad adviseert een toekomstbestendig sportstelsel neer te zetten met bijbehorende wetgeving en investeringen. De additionele financiële maatregelen in het addendum richten zich op de versterking van het sportstelsel: investeringen in de fysieke infrastructuur, professionalisering van de sport, innovatie van het sportaanbod, toegankelijkheid voor alle mensen in Nederland en samenwerking van de sportbranche met andere sectoren. Samen met wetgeving vormen deze maatregelen de essentiële basis om een sportstelsel te ontwikkelen dat een wezenlijke bijdrage kan leveren aan een vitale en veerkrachtige samenleving. Alleen met deze maatregelen zijn in 2030 voorzieningen gerealiseerd waarmee de beschikbaarheid, toegankelijkheid en kwaliteit van het aanbod dusdanig is vergroot dat 75% van de bevolking kan voldoen aan de beweegrichtlijnen.

In 2019 hebben de Rebel Group en het Mulier Instituut de Social Return On Investment (SROI) van sport en bewegen in kaart gebracht. Deze ligt op 2,51. Ofwel: tegenover iedere miljard euro aan kosten, door alle partijen gemaakt, staan 2,51 miljard euro aan baten bij alle partijen. Uit deze berekening blijkt dat bestedingen voor sport en bewegen maatschappelijke winst opleveren. Bij benadering kunnen we stellen dat een groei in de sportdeelname van 50% (de doelstelling uit het preventieakkoord) er ook toe leidt dat de baten met 50% stijgen. In een ander perspectief geplaatst: bij iedere extra procent van de bevolking die aan de beweegrichtlijnen gaat voldoen, zijn de maatschappelijke baten naar schatting ruim 200 miljoen euro.

In het addendum wordt gedrag alleen bij de Niet meegenomen maatregelen genoemd. Waarom laat de sportsector "positieve gedragsbeïnvloeding" links liggen?
De NLsportraad heeft geadviseerd voor een toekomstbestendige *organisatie en financiering* van het sportstelsel. Niet over de manier waarop gedrag beïnvloed zou kunnen worden. Met het advies en het addendum ligt de basis er voor een beschikbaar, toegankelijk en kwalitatief sportaanbod. Met de professionaliseringsslag en de innovatie impuls liggen de maatregelen er om positieve gedragsbeïnvloeding te ondersteunen. Mogelijk is aanvullend een extra 'Nationaal Actieplan Sport en Bewegen' nodig, waarin meer aandacht is voor de daadwerkelijke gedragsbeïnvloeding.

Welke financieringsbronnen zijn het meest belangrijk voor dit nieuwe stelsel?
De grondslag voor financiering van dit nieuwe stelsel komt (net als de huidige financiering vanuit de overheid en de branche) van de overheid en van consumenten zelf. De NLsportraad adviseert overheden, en met name de rijksoverheid, meer in sport te investeren. Maar de NLsportraad verwacht ook dat sporters zelf, als ze draagkrachtig genoeg zijn, meer bijdragen aan de kosten van sport. Een beter sportaanbod, zowel als het gaat om voorzieningen, als om begeleiding, mag meer kosten. Dit mag uiteraard niet de toegankelijkheid van sport voor iedereen in de weg staan. Voor mensen met minder draagkracht stelt de raad daarom financiële tegemoetkoming voor.

Is er nog een rol voor de Nationale Loterij? Ik vind het wel gek dat nu de financiering van de sport deels afhankelijk is van gokken.
In de *Fitheid van de sport* heeft de NLsportraad aangegeven dat experts de vraag stellen of opbrengsten uit kansspelen in ethische zin wel gebruikt zouden moeten worden voor het financieren van sport. In het licht van duurzame financiering en toekomstbestendigheid heeft de NLsportraad de afhankelijkheid van loterijfinanciering omschreven als kwetsbaar.

Waarom zeggen jullie niets over loterijen, foundations, etc.?
In Nederland worden (olympische) topsportprogramma's en talentontwikkeling publiek-privaat gefinancierd. De private financiering steunt op een mix van sponsoring, media-inkomsten, *ticketing*, *merchandising* en loterijen. De financiering door middel van de loterijen is momenteel belangrijk voor de olympische topsport. In het licht van duurzame financiering en toekomstbestendigheid heeft de NLsportraad de afhankelijkheid van loterijfinanciering al eerder als kwetsbaar omschreven. De NLsportraad beveelt aan om de organisatie en financiering van topsport apart onder de loep te nemen.

Foundations vormen een belangrijke manier om extra middelen te genereren voor een speciaal doel, zoals Cruyff courts in stadwijken of aandacht voor bepaalde groepen, zoals de Bas van der Goor foundation voor mensen met diabetes. De NLsportraad steunt deze initiatieven van harte, maar ziet ze niet als onderdeel van de structurele financiering die nodig is voor een toekomstbestendig sportstelsel.

Waarom vindt de NLsportraad dat gemeenten moeten co-financieren?
De NLsportraad heeft hierover uitgebreid gediscussieerd, want ook de raad kent de huidige discussie tussen rijk en decentrale overheden over met name het sociaal domein. Het voorstel van de raad is nu om gemeenten additioneel 30% van het sportstelsel te laten financieren, aansluitend bij de taak van gemeenten om te zorgen voor goede en voldoende sportvoorzieningen. Dat is een taak die gemeenten nu al oppakken en op dit moment voor 100% zelf financieren.
Maar het percentage cofinanciering zal in de onderhandelingen tussen de bestuurlijke partners, bij de totstandkoming van de sportwet en de rolverdeling verder besproken moeten worden.

Is de NLsportraad niet te optimistisch over de financiering van een stelselwet? Zie de tekorten bij de Wmo, jeugdzorg etc.
De sportraad verondersteld materiele cofinanciering naast de rijksregeling (sportwet) vanuit de gemeenten. Is dit haalbaar?
De NLsportraad denkt dat de borging van de financiering in een stelselwet een grote stap vooruit zal zijn en daarmee de sportfinanciering minder kwetsbaar maakt voor bezuinigingen. Op dit moment is sport geen publieke taak, waardoor de politiek de afweging kan maken om de schaarse financiële middelen te besteden aan taken waarop een wethouder of minister wél wettelijk wordt aangesproken.

Uiteraard kan er ook na de invoering van de wet altijd sprake zijn van tekorten. Tekorten komen echter wel scherp in beeld bij de uitvoering van wettelijke taken, wat het mogelijk maakt om daarover met de volksvertegenwoordiging te praten/onderhandelen. Voor het sportstelsel is dat nu in mindere mate het geval.

Kunnen werkgevers niet meebetalen aan sport? Bijvoorbeeld via de werkkostenregeling?
De NLsportraad heeft verschillende keren gesproken over de rol van werkgevers, ondanks dat dit buiten de scope van het addendum valt (sport en bewegen in vrijetijdsetting). Werkgevers zouden hun werknemers kunnen stimuleren om meer te sporten en bewegen. De rijksoverheid zou werkgevers (fiscaal) kunnen stimuleren meer aandacht te besteden aan vitaliteit, bijvoorbeeld via (uitbreiding van) de werkkostenregeling. Deze maatregel focust echter alleen op de werkende bevolking en is dus niet van toepassing op de jeugd, ouderen of uitkeringsgerechtigden. Voor hen zijn andere maatregelen nodig in het sportstelsel. Wanneer werkgevers sportaanbieders inhuren of de kosten van werknemers voor hun sportdeelname vergoeden, profiteert het sportstelsel wel mee van extra aandacht vanuit werkgevers voor sport .

Waarom zijn zorgverzekeraars geen financiers van het sportstelsel?
De raad heeft verschillende maatregelen verkend, zoals premiekorting als iemand lid is van een sportvereniging of klant is bij een sportschool. Binnen het huidige stelsel van zorgverzekeringen is dat nu niet mogelijk. De NLsportraad wil graag verder denken over alternatieve manieren waarop zorgverzekeraars kunnen bijdragen aan een vitaler Nederland. Daarbij sluit de raad ook aan bij de initiatiefgroep van de Sociaal Economische Raad (SER) die werkt aan verkenningen richting een nieuw preventieakkoord.

Wat vindt de raad ervan dat zorgverzekeraars door het rijk nog niet worden afgerekend op preventie?
Financiering van preventie via zorgverzekeringen is momenteel onderdeel van een bredere maatschappelijke discussie, waardoor mogelijk wijzigingen gaan optreden in het

rijksbeleid ten aanzien van preventie. Zo wordt gesproken over het omzetten van 'wissels' in de samenleving en in het zorgstelsel in het bijzonder. Daarbij gaat het onder andere om een plicht voor gezondheidsbevordering en de instelling van regionale vitaliteitsfondsen, waarin zorgverzekeraars samen met overheden investeren in preventie - en wat de NLsportraad betreft, ook in meer sporten en bewegen.

Behelst de investering in fysieke infrastructuur alleen accommodaties of ook de openbare ruimte?
De investering behelst beiden, zie voor nadere uitleg paragraaf 4.2.1 van het addendum.

Hebben wij (jullie) al zicht op hoe de infrastructuur er voor staat?
De NLsportraad gaat uit van een groei van 4 miljoen meer mensen die willen sporten en bewegen, daar zijn meer voorzieningen voor nodig dan nu beschikbaar zijn. Daarnaast zijn veel van de huidige voorzieningen gedateerd: 25% is gebouwd in de jaren '70 van de vorige eeuw. Het Mulier Instituut, dat heeft meegewerkt aan het rapport van Rebel, heeft op basis van de Database Sportaanbod inzicht in het aantal voorzieningen en in steeds toenemende mate in de staat gymzalen, sportzalen en -hallen.

Waarom wordt er zo weinig geïnvesteerd in innovatie? Slechts 10 miljoen op een bedrag van bijna een miljard.
Innovatie is nodig om nieuw sport en beweegaanbod te genereren. Aanbod dat er nu nog niet is. Daarvoor heeft de NLsportraad 10 miljoen euro gebudgetteerd waarmee verschillende sportaanbieders nieuw aanbod kunnen creëren. Naast dat er nieuw aanbod nodig is, is het noodzakelijk om meer mensen gebruik te laten maken van het (verbeterde) bestaande aanbod. Het geld dat daarvoor nodig is, is gebudgetteerd bij toegankelijkheid.

Waarom zijn er meer accommodaties nodig als 50% van de Nederlanders zijn/haar huis amper uitkomt? Moeten we ons niet eerst richten op de openbare ruimte in elke (woon)wijk uitdagend en stimulerend om te sporten/bewegen in te richten?
De NLsportraad adviseert zowel te investeren in accommodaties als in openbare ruimte. Beiden zijn belangrijk en beantwoorden aan verschillende behoeften en verschillende (maar ook dikwijls dezelfde) consumenten. Daarom zullen ook altijd goede accommodaties nodig blijven zijn. Het totaalpakket is belangrijk.

Meer professionals, maar niet voor verenigingen met minder dan 100 leden en beperkt tussen 100-200 leden? Hoe gaan die kleine verenigingen dan aan kwaliteitseisen voldoen? Bijna de helft van de sportverenigingen zijn kleine verenigingen!
Rebel maakt in de berekeningen wel onderscheid tussen grotere en kleinere sportverenigingen, om in te kunnen schatten hoeveel professionals nodig zouden kunnen zijn. Zij geven zelf ook aan dat een eenduidige raming niet mogelijk is, omdat geen objectieve kwantificering van de behoefte bestaat. De Nederlandse sportraad heeft het onderscheid in het advies zelf niet overgenomen en beschouwt dit als een nader uitwerkingspunt voor de bestuurlijke partners in het sportstelstel.

Werk je met (gedwongen) professionalisering het consumentgedrag van sporters niet in de hand? En wat heeft professionalisering als gevolgen voor de kosten voor de sporter om te kunnen sporten?
De NLsportraad adviseert professionalisering in aanvulling op de vrijwilligers bij de verenigingen. De professionals kunnen verenigingen verder in hun kracht zetten en zaken aanpakken waar vrijwilligers de kennis dan wel tijd voor ontbeert. De NLsportraad adviseert de rijksoverheid om de helft van de professionaliseringskosten op zich te

nemen. Maar de NLsportraad verwacht ook dat sporters zelf, als ze draagkrachtig genoeg zijn, meer bijdragen aan de kosten van sport. Een beter sportaanbod, zowel als het gaat om voorzieningen, als om begeleiding, mag meer kosten. Dit mag uiteraard niet de toegankelijkheid van sport voor iedereen in de weg staan. Voor mensen met minder draagkracht stelt de raad daarom financiële tegemoetkoming voor.

Is opleiding van eenmaal in 5 jaar van € 200 voor sporttechnische begeleiders niet beetje krap?
Momenteel betalen vrijwilligers hun opleidingen veelal zelf. Dat vormt een serieuze drempel voor veel vrijwilligers om zich te laten (bij)scholen. De NLsportraad vindt dat de overheid vrijwilligers daarin tegemoet moet komen om belangrijke (technische en didactische) vaardigheden onder de knie te krijgen door (een deel van) die opleidingskosten voor zijn rekening te nemen.

Uit welk onderzoek blijkt dat professionalisering leidt tot meer sportdeelname?
De NLsportraad gaat er vanuit dat kwalitatief beter en aantrekkelijker aanbod, deels te bereiken door verdere professionalisering, leidt tot structureel meer mensen die gaan sporten en bewegen. Alleen professionaliseren is echter niet voldoende, daarnaast zal geïnvesteerd moeten worden in voorzieningen, innovatie, toegankelijkheid en samenwerking met andere branches.

Waarom richten de maatregelen rond professionalisering zich alleen op sportverenigingen?
De ondernemers werken al grotendeels met betaalde en geschoolde medewerkers, de verenigingen niet. De NLsportraad vindt dat de overheid verenigingen moet ondersteunen om professioneler te worden. Maar de overheid gaat dit niet alleen betalen. In het voorstel van de NLsportraad betalen de consumenten/sporters zelf ook de helft van de professionaliseringskosten, aangezien zij profiteren van de kwaliteitsverbetering. Gevolg is dat de prijs van sport van verenigingen stijgt. Daarmee ontstaat ook meer ruimte voor ondernemers om een marktgerichte prijs voor hun sportaanbod te vragen.

Waar halen we de financiering vandaan voor beter betaalde werknemers in de sport?
De NLsportraad vindt dat zowel de overheid als de branche zelf hierin moeten bijdragen. Professionalisering bestaat uit deskundigere vrijwilligers, betere begeleiding van die vrijwilligers en meer professionals die ook training kunnen geven aan sporters. De raad heeft daarbij vooral aandacht voor professionele begeleiding van jeugd en kwetsbare groepen. De bijdrage vanuit de branche zelf zal moeten komen van een prijsverhoging voor sporters. De raad denkt dat hier mogelijkheden voor zijn, omdat sporters ook een beter aanbod krijgen. Uiteraard moet er daarbij aandacht zijn voor de toegankelijkheid van de sport voor mensen met minder financiële mogelijkheden, bijvoorbeeld via het armoedebeleid.

Waar komt de behoefte aan een regisseur (pag. 55) vandaan?
De NLsportraad constateert dat (gemeentelijke) sportaccommodaties niet optimaal gebruikt worden of voor één aanbieder beschikbaar zijn. Daarnaast blijkt het in de praktijk moeilijk om aansluiting te vinden met andere sectoren (bijvoorbeeld kinderopvang of onderwijs). Om dit te verbeteren stelt de NLsportraad voor om gemeentelijke regisseurs aan te stellen die vraag en aanbod beter op elkaar kunnen afstemmen in samenspraak met de sportaanbieders, burgers en andere organisaties. Uiteraard is er ook een professionaliseringsslag nodig, zodat het aanbod past bij de

eisen van bijvoorbeeld andere branches, daarvoor adviseert de NLsportraad fiks te investeren in professionalisering.

Waar komt het aanbod van een opleidingsprogramma voor bestuurders van sportverenigingen vandaan? Op basis van welke vraag of positieve effecten van een eerder aanbod?
Om vitale sportverenigingen, met oog voor de eigen organisatiekracht en de maatschappelijke omgeving, te krijgen en te houden, is het van belang dat bestuurders deskundig zijn. Om dat de verbeteren heeft de raad geadviseerd een opleidingsprogramma voor bestuurders in te richten. Rebel is bij berekeningen voor een dergelijk opleidingsprogramma uitgegaan van een succesvol programma dat bij OCW draait, genaamd LinC voor bestuurders in de cultuursector.

Als onderzoek naar wat werkt in de praktijk zo belangrijk is, waarom is er dan geen post onderzoek in het voorstel opgenomen?
De NLsportraad adviseert in het addendum om verschillende maatregelen te nemen. Uiteraard is het belangrijk om de werking van instrumenten beleidsmatig te evalueren.

Het is zot dat de jeugd bij verenigingen financieel ondersteund worden, maar niet bij de sportondernemers. Kan dit veranderen?
De NLsportraad maakt geen onderscheid tussen verschillende soorten sportaanbieders voor de maatregel om een eerste lidmaatschap/abonnement voor de helft gefinancierd te krijgen door de overheid. Dat geldt voor zowel sportverenigingen als ondernemers.

Vindt de raad het belangrijk dat alle kinderen en jongeren voldoende sporten en bewegen?
De raad vindt dat jongeren financieel gestimuleerd moeten worden om te gaan en te blijven sporten. Daarvoor wil de raad dat alle jongeren een financiële stimulans/tegemoetkoming kunnen krijgen om te sporten bij een sportvereniging of een andere sportaanbieder. Dit zou via een sportpas geregeld kunnen worden.

Waarom zijn schoolzwemmen en een extra gymlesuur niet direct meegerekend?
Dit valt buiten het sportstelsel, het is namelijk onderdeel van het onderwijsstelsel. Dat wil overigens niet zeggen dat de NLsportraad niet de meerwaarde van schoolzwemmen en een extra gymlesuur inziet. Omdat de NLsportraad eerder het advies *Plezier in bewegen* heeft uitgebracht hebben we dat toch inzichtelijk gemaakt als mogelijke maatregelen in het addendum.

Welke maatregelen zou de NLsportraad expliciet in de samenwerking tussen sport en onderwijs willen noemen?
Voor voldoende beweging door kinderen en jongeren is een gecombineerd stelsel nodig van sport, onderwijs en opvang.
In het onderwijs kan een derde uur bewegingsonderwijs worden ingevoerd. Hiervoor is een oplopende jaarlijkse bijdrage nodig van 50 naar 100 miljoen euro structureel, te besteden aan extra sportvoorzieningen bij of in de buurt van scholen. In de groepen 3 en 4 van het basisonderwijs kan het derde uur bewegingsonderwijs worden ingevuld met schoolzwemmen, waarvoor een oplopende structurele investering nodig is van jaarlijks 120 naar 180 miljoen euro voor de kosten van zwemlessen en het vervoer van en naar het zwembad.
Deze financiële maatregelen leveren geen directe, maar wel een belangrijke indirecte bijdrage aan de opbouw van een toekomstbestendig sportstelsel. Een gunstig effect op het sportstelsel is er direct als het derde lesuur onder auspiciën van de (vak)leerkracht wordt ingevuld door een sportaanbieder (vereniging of ondernemer).

4. ZINNEN VOOR HET REGEERAKKOORD

De kijkers naar het webinar hebben suggesties gedaan om sport en bewegen aandacht te geven in het regeerakkoord. Deze voorstellen heeft de NLsportraad geordend, maar zonder inhoudelijke wijzigingen overgenomen in het verslag.

Maak een stelselwet sport

- Regeringspartijen komen overeen om binnen de regeerperiode een sportwet in te voeren.
- Nieuw stelsel, sport als basisrecht voor iedereen voeren.
- Er komt een sportwet!
- Sport & bewegen is een essentiële dienstverlening!
- We doen een extra investering in Sport met als doel om de Sportparticipatie in NL te verhogen. We onderzoeken of een stelselwet een bijdrage kan leveren aan de hand van een aantal pilots waarin we de toepassing toetsen. Een kwaliteitszorgsysteem voor de 'werkers' in de sport is een cruciaal onderdeel om het werk in de sector te structureren en effectief te krijgen.
- Er komt een sportwet.
- Sport moet een recht zijn voor ieder individu.
- Er komt een sportstelsel waarmee sport en bewegen een basisrecht is.
- Voor een veerkrachtig en vitaal NL is sport en bewegen voor iedereen een basisrecht.
- De regering erkent dat sport en bewegen een publieke voorziening zijn. Daarom moet er een stelselwet sport en financiering komen zoals voorgesteld dor de Nederlandse Sportraad.
- Sport verbindt en verdient daarom een wettelijk geborgde, centrale plek in onze samenleving.

Sport als onderdeel van een vitale samenleving

- We voeren de adviezen van de NLsportraad en de Raad voor Volksgezondheid en Samenleving uit en komen tot een integrale wet voor sport, bewegen en terugdringen van gezondheidsachterstanden.
- Er komt een Vitaliteitswet waarmee gemeenten in de gelegenheid worden gesteld om lokaal een toekomstbestendig vitaliteitsfonds in te richten waar ze de leefomgeving beweegvriendelijk mee inrichten en hoogwaardige en betaalbare sportaccommodaties aanbieden, zodat dat iedere Nederlander positief wordt gestimuleerd om een vitale levensstijl aan te nemen.
- Vitaliteit van de Nederlanders is een pijler van een duurzame en gezonde samenleving, daarom komt er een stelselwet vitaliteit.
- Het wettelijk vastleggen van het recht op bewegen is een gamechanger voor een vitaal en inclusief Nederland.
- Naar een vitale maatschappij voor iedereen met een vitale sportbranche.
- We omarmen het recente advies van de NLsportraad en voeren het integraal uit.
- Sport en bewegen (als laatste) BORGEN om te komen tot vitale samenleving
- De menselijke noodzaak om te bewegen en te sporten borgen door wetgeving en (culturele) stimulans en maatschappelijk belang.

De preventieve waarde van sport

- De bekostiging van de zorg moet in zijn geheel op de schop, sport en bewegen krijgen daarin een cruciale rol.
- Sport en bewegen zijn essentieel als onderdeel van preventie en daar zal tenminste 3% van zorgbudget in geïnvesteerd moeten worden.

- Voor de zorg zit preventie. Voor de preventie zit sport. Dus investeren in sport zorgt voor lagere zorgkosten. Wie wil dit niet?
- Nederland samen gezond in beweging.
- Sport en bewegen zijn van levensbelang.
- Sport is van levensbelang!
- Sport en bewegen als katalysator van een duurzaam vitale samenleving!
- Sport is basisvoorwaarde voor leven en gezondheid!

Ten aanzien van professionalisering

- De regering investeert 500 miljoen in de professionalisering van de sport.
- Er komt meer ruimte voor de sportsector om vrijwilligers belastingvrij te vergoeden.
- Investeer in lokale professionals die lokaal de buurt in beweging brengen. Baten komen direct landelijk terug.
- Elke gemeente heeft een sportteam met buurtsportcoaches die integraal gezondheid, sport en bewegen aanjagen zoveel fysiek als sociaal.

Ten aanzien van organisatie en infrastructuur

- 'Meer ruimte voor sport en bewegen'. (Vooral openbare beweegvriendelijke, groene ruimte die mensen verleid om te bewegen en elkaar te ontmoeten.)
- De Nederlandse sportinfrastructuur is uniek door de veelzijdigheid en diversiteit aan accommodaties, sportvormen, -clubs en verenigingen. Dat moeten we niet alleen koesteren, maar juist ook versterken door een sportwet, zoals de NLsportraad voorstelt.
- Voer een 'Rijke schooldag' in met daarin een centrale positie voor sport en Bewegen. (PO en BSO geïntegreerd in een volledig en rijk dagarrangement voor alle kinderen!)

Ten aanzien van toegankelijkheid en veiligheid

- Sport voor iedereen bereikbaar en toegankelijk.
- Sport en bewegen toegankelijk voor iedereen.
- Sport en bewegen voor écht iedereen.
- Sport moet veilig, integer en fraudebestendig zijn en actief grensoverschrijdend gedrag tegengaan. Meer aandacht voor woon-werkverkeer als onderdeel van sporten, sporten moet een eerlijke kans op gezond leven zijn voor iedereen!
- Gezond leven is teamsport. #sportbrengtjeinbeweging.
- De regering investeert fors om heel Nederland, jong en oud, in beweging te krijgen en houden.
- Elke potentiële patiënt kan een potentieel preventiewerker zijn voor zichzelf, het gezin, buurt en vrienden.
- Iedereen moet met plezier kunnen sporten en bewegen in een veilige en gezonde omgeving.
- Iedereen heeft recht op sport.